

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 673/2016
07.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљене Д.М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Б.Л., поднетом против правноснажних пресуда - става 1 пресуде Основног суда у Неготину К 158/13 од 07.10.2015. године и пресуде Вишег суда у Неготину Кж1 140/15 од 08.01.2016. године, у седници већа одржаној 07.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Д.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Неготину К 158/13 од 07.10.2015. године и пресуде Вишег суда у Неготину Кж1 140/15 од 08.01.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину К 158/13 од 07.10.2015. године, ставом 1, окривљена Д.М. оглашена је кривом због извршеног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. КЗ за које јој је суд изрекао условну осуду тако што је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци која се неће извршити уколико окривљена у року од једне године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Окривљена је обавезана да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде, док је оштећени Д.Ф. упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Истом пресудом, ставом 2, окривљени Д.Ф. је на основу члана 19. став 1. и 2. КЗ и члана 423. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. у вези члана 19. став 3. Кривичног законика, док су трошкови кривичног поступка, у овом делу кривичног поступка, пали на терет буџетских средстава суда, а оштећена Д.М. је са имовинскоправним захтевом упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Неготину Кж1 140/15 од 08.01.2016. године одбијена је, као неоснована жалба браниоца окривљене Д.М. и потврђена пресуда Основног суда у Неготину К 158/13 од 07.10.2015. године.

Бранилац окривљене Д.М., адвокат Б.Л., на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП поднео је захтев за заштиту законитости у односу на став 1 пресуде Основног суда у Неготину К 158/13 од 07.10.2015. године и против пресуде Вишег суда у Неготину Кж1 140/15 од 08.01.2016. године, због повреде закона, члана 439. тачка 1) у вези са чланом 485. став 4. у вези става 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан, јер је повређен закон на штету окривљене, те да побијане пресуде преиначи у ослобађајуће.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП-а, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом за заштиту законитости се указује на повреду закона – одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да: став 1 изреке пресуде не садржи опис радњи и активности оштећеног Д.Ф. које су како 08.01.2012. године тако и 06.01.2012. године проузроковале даље делатности окривљене Д.М. подведене под радњу извршења кривичног дела насиље у породици; да оптужба није пружила адекватне доказе ни за један догађај за који је окривљена оглашена кривом, те да суд није ценио медицинску документацију о повредама окривљене које је она задобила у предметним догађајима ...

Међутим, иако се захтевом формално – нумерички указује на повреду закона – одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП која представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, захтевом се суштински, датим образложењем указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање односно одредбу члана 440.

ЗКП, која није предвиђена као законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, те је захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.